

תת"ע 10835/04/18 - מדינת ישראל נגד ישראל אסי אל-בז

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10835-04-18 מדינת ישראל נ' ישראל אסי אל-בז
לפני כבוד השופטת רות פלג בר-דיין
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ישראל אסי אל-בז

הנאשם

הכרעת דין

כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אני מודיעה על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ביום 24.11.17 סמוך לשעה 15:42, בכביש 20 מדרום, נהג ברכב ובעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

במקור קיבל הנאשם הודעת תשלום קנס אולם הוא בחר שלא לשלם את הקנס וביקש כי עניינו יובא בפני שופט כיוון שכפר במיוחס לו.

ביום 4.7.18 מסר הנאשם כפירה מפורטת. לדבריו, לא דיבר בטלפון, יש לו דיבורית ברכב "וכשהשוטר הגיע הוא ראה שהטלפון מונח במקומו".

מטעם התביעה העיד שוטר אשר טען כי ראה את הנאשם מחזיק טלפון בידו הימנית לפני כתף שמאל.

הנאשם הכחיש כי החזיק טלפון ביד שכן יש לו דיבורית ברכב. לשיטתו זה לא הגיוני לנהוג ולהחזיק טלפון כפי שתיאר השוטר.

אין מחלוקת כי הנאשם נהג ברכב.

המחלוקת בין הצדדים הינה - האם הנאשם אחז טלפון נייד בזמן נסיעה.

נתתי דעתי לגרסאות הצדדים מזה ומזה ואני קובעת כי התעורר בי ספק אשר לביצוע העבירה .

השוטר הותיר בי רושם אמין ואני מאמינה לדבריו כי הבחין בנאשם בנסיעה, מחזיק את ידו הימנית לפני כתף שמאל אולם אינני יכולה לקבוע בוודאות כי הנאשם אחז בידו בטלפון נייד. השוטר ברוב הגינותו הודה כי הוא אינו זוכר את האירוע וכי הוא נצמד למה שרשם בדו"ח.

בחקירתו הנגדית עמד השוטר על כך כי הבחין בנאשם אחז טלפון נייד אולם הודה כי אינו יודע איזה טלפון (ע'4 לפרוטוקול ש' 25) ולא יודע איזה צבע אלא רק מה שרשום בדו"ח. (ע'5 לפרוטוקול ש' 10-11) מאחר ואין כל תיאור של המכשיר אותו החזיק הנאשם לא אוכל לקבוע בוודאות כי הנאשם אחז בטלפון נייד.

הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו בהזדמנות הראשונה, כעולה מתגובתו בת/1. "**לא החזקתי את הטלפון**". הנאשם שב וחזר על גרסתו כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו במעמד הכפירה, כאמור בפרוטוקול מיום 4.7.18 וכך גם בישיבת ההוכחות. גרסתו הייתה עקבית.

הנאשם ציין כי העד נסע לשמאלו, במקביל אליו וזווית הראיה שלו לא מאפשרת לו לראות את שטען על אף שהנאשם הודה כי הגם שהשתמש בסך שמש - הדבר לא היווה הפרעה. לשיטתו העד ראה תנועת יד וחשב שמדובר בטלפון נייד. הנאשם עמד על טענתו כי לא אחז טלפון נייד והוסיף כי אין זה הגיוני לאחוז בטלפון ביד ימין סמוך לכתף שמאל ויותר קל לאחוז בטלפון לפניו ולא מול הכתף.

הנאשם הותיר בי רושם אמין ואני מאמינה לדבריו כי לא השתמש בטלפון במהלך הנהיגה.

סוף דבר אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

דיון הקבוע למתן הכרעת דין ליום 26.12.18-מבוטל.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשע"ט, 25 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים